

Szabolcsi Győző (1933 – 2002)

Fájdalommal tudatjuk mindazokkal, akik ismerték, hogy Szabolcsi Győző gyógypedagógus, a rumi Általános Iskola és Diákotthon nyugalmazott igazgatója 2002. október 17-én elhunyt.

1933. december 15-én született Budapesten. Mint sok más gyógypedagógus kollégánk, ő sem készült erre a pályára. A Színház és Filmművészeti Főiskolán kezdte meg tanulmányait filmoperatóri szakon, amit később sajnos kénytelen volt megszakítani, fotóriporterként és műtermi fényképészként dolgozott tovább Budapesten, majd Szombathelyen, és így találkozott a gyógypedagógiával.

Az új hivatás magával ragadta, és egész további életét ennek szentelte. 1961-ben nyert felvételt a Gyógypedagógiai Tanárképző Főiskolára és kezdte meg munkáját a rumi Általános Iskola és Diákotthonban.

1963-tól már igazgatóhelyettes volt, 1967-től nyugdíjazásáig az intézmény igazgatója lett.

Igazgatói munkája során alakult ki az intézmény új szervezeti struktúrája. Részt vett a 70-es években a foglalkoztató iskolai tanterv kidolgozásában. Tagja volt az intézménytípus rendtartását kidolgozó bizottságnak is.

A vizuális kultúrával való szoros kapcsolata egész életét végig kísérte. Kezdetben fényképezőgéppel, később videokamerával örökítette meg művészi színvonalon intézménye, és a dunántúli régió fontosabb szakmai eseményeit.

Jellegzetes személyisége gyakori színfoltja volt a továbbképzéseknek, programoknak.

32 évi szakmai vezetői tevékenységével kitörülhetetlenül beírta a nevét a magyar gyógypedagógia történetébe a középsúlyos fokban értelmi fogyatékos pedagógiája területén.

Nyugdíjba vonulása után sem pihenéssel töltötte az idejét. Feleségével, Balatoni Mártával együtt utazó logopédusként dolgozott tovább. Számos Vas megyei óvodában szűrte, javította a beszédhibákat, karolta fel, segítette a hátrányos helyzetű gyermekeket, adott tanácsot óvónőknek, szülőknek.

Néhány nappal halála előtt is, még ellátta munkáját, bár rendetlenkedő szíve már pihenést kívánt. A szellem, a hivatástudat tovább hajtotta a munkájában, de a szíve ezt már nem bírta tovább.

Emlékét megőrizzük!

Kerekes Ferenc Béla